

Lv FYRINGEN

Föreningen bildad 1946

NUMMER 3-4 / SEPTEMBER 2020 / ÅRGÅNG 63

-I detta nummer är musiken temat
och "nostalgi från Husie".

INNEHÅLL

Skånska Luftvärnskårens Kamratförenings styrelse

Organisationsnr 802443-9559
Medlemmar 562 (2020-01-01)

Ordförande Thomas Lantz
0709 47 77 99 / thomas.lantz@ystad.se

Vice ordförande Bengt Jansson
070 271 44 71 / bb.jansson@telia.com
registret@lv4.org / lvfyringen@lv4.org

Skattmästare Lars Oddshammar
0734 13 16 83 larsoddshammar@gmail.com
Bankgiro nr 179-6275

Sekreterare Roland Jostrup
roland@jostrup.se

Ledamot Lars Persson
070 519 39 82 / larsrevinge.persson@gmail.com

Ledamot Inga Berggren
0707 88 40 49 / ingaberggren@telia.com

Webbmaster Curt Hansson
curt.hansson@kopingebo.com

Lv-FYRINGEN
Nils Ahlins gata 19
271 39 Ystad

Ansvarig utgivare Thomas Lantz

Redaktör Bengt Jansson

Veteranstöd Sven Hansson
sven-olof.hansson@telia.com

Materialförvaltare Claes Malmberg
claesmalmberg321@gmail.com

Museiintendent Lars Noretöft
lars.noretöft@hotmail.com

Grafisk Design Kreatören i Grönt AB
Tryck Ystad Tryck AB

Sidan 12-13:

Bygg ditt eget Pansartåg

Under Andra världskriget använde tyskarna i stor utsträckning pansartåg

Sidan 10-11:

Brandflyget.

Brandflygets insatser har uppmärksammats de senaste åren.

Sidan 4-5:

Marinens Musikkår

Marinens musikkår sätter guldkant på tillvaron Vid äldreboende i Blekinge

Sidan 6-7:

Lv4Musikkår

Även Lv 4 hade en egen musikkår. Musikkåren inrättades 1943

Ur innehållet i nästa nummer som kommer ut medio mars 2021:

- ✓ Nyårskonsert
- ✓ Sambandet mellan "Beta Vulgaris"/ "Betula"/"turande"
- ✓ Årsmötet
- ✓ Slaget vid Lund 1676

Årsberättelse

Skånska Luftvärnskårens Kamratförening
och Lv 4 Kamratförening
01-01-2019 - 12-31 2019

Årets verksamhet

Trettondedagsaftonskonserterna inledde verksamhetsåret traditionsenligt med Marinens Musikkår på Ystads Teater. Musikkåren dirigerades av Leif Karlsson och barytonen Jeremy Carpenter från stockholmsoperan, förgyllde kvällen med en härlig sång. Många kamrater hade hörsammat inbjudan och fanns på plats. Efter konserten intogs en smakfull buffé i glada kamraters sällskap!

Årsmötet genomfördes i Militärmuseet på Regementet, Lv 4 sista förlägningsplats. Efter årsmötet berättade Emil Sjörup initierat om Dragontavlan; ”Skånska dragoner rider i bad” och om dess konstnär Oscar Mathiesen.

Föreningens vårutflykt bar iväg till Flygmuseet i Ängelholm. Vi blev mycket väl omhändertagna. Vi gamla luftvärnare kände igen mycket från alla dessa otaliga dagar och nätter vi tränat skydd av flygbas. Flera av oss prövade att flyga en Drake i simulator med skiftande framgång. 15 medlemmar deltog i utflykten.

Höstens kamratträff ägde rum i Ystad på militärmuseet. Återigen var det i det närmaste fullsatt i salongen med 50 medlemmar som lät sig roas av ett härligt lustspel. Teatergruppen gav ”Kaos i kabyssen”. Efter föreställningen intogs en delikat middag av både publik och skådespelare.

Styrelsen har haft fem styrelsemöten, varav ett av dem i anslutning till en planeringsdag.

Lv FYRINGEN - föreningens tidning, har utkommit med två dubbelnummer. Vi har haft utökat antal sidor i ”Luftvärnsregementets KAMRATER” som

också ges ut till alla våra medlemmar. Härigenom får våra medlemmar även fortsättningsvis information fyra gånger om året. Bengt Jansson är ny redaktör för Lv FYRINGEN. Lars Persson är kontaktman och lokal redaktör för Luftvärnsregementets KAMRATER. Tidningen är det som medlemmarna anser vara viktigast av föreningens aktiviteter.

Facebookgruppen hade vid årets slut 219 medlemmar. Det är en mötesplats för värnpliktiga, befäl och civilanställda som minns tillsammans. Där finns många intressanta inlägg som sträcker sig alltifrån beredskapstiden under 2: a världskriget till de sista åren i Ystad.

Årets resultat är plus 6411 kr. Det positiva resultatet kan bland annat hänföras till rationaliseringen av Lv FYRINGEN till två något flylligare utgåvor per år i stället för som tidigare fyra, samt redaktörens fortsatt framgångsrika arbete med att dra in annonsintäkter.

Kamratföreningens medlemsantal uppgick vid årsslutet till 560 medlemmar. Medlemsavgiften har varit oförändrad 500 kronor för ständigt medlemskap.

Ystad 2019-02-27

ORDFÖRANDEN HAR ORDET:

Kära Lv FYRINGAR!

Nu har vi haft självisolering i nästan ett halvt år. För min del har vardagen flutit på i ganska normal ordning men med iakttagande av Folkhälsorådets rekommendationer. Jag har kunnat arbeta och efter en viss startsträcka hade jag 7 föreställningar på teatern under juli månad med enbart 50 i publiken samt jazzfestivalen med 6 konserter och samma begränsning. De flesta av dessa var slutsålda och det var ett tydligt behov av de som kom att få göra något som bröt mot den trista vardagen. Jag har anpassat mina besök i affärer till tider då det är lite folk och det går bra. Men bara vetskapen om att det finns begränsningar gör att man påverkas psykiskt – även om man kanske inte alls hade gjort någon resa eller annat i normala fall.

För kamratföreningen har pandemin fått konsekvenser genom att vi fick ställa in årsmötet och vi har inte haft några styrelsemöten. För att inte helt avstå från årsmötet presenterar vi årsredovisningen i detta nummer av Lv 4-ingen. Med fortsatt minskning av smittspridningen kommer vi att återuppta styrelsemötena och så småningom kalla till ett årsmöte. Eventuellt får vi slå samman årets årsmöte med årsmötet 2021. Men information kommer om detta på hemsidan och utskick med epost.

Fortsätt hålla distans till de ni inte normalt umgås med.

Hoppas att vi får en fin och härlig höst!

Thomas

Från lokal till global!

När Coronaviruset slog till med fullkraft mot Europa var årets jazzfestival färdigplanerad och alla kontrakt var undertecknade. Med åtföljande restriktioner på max 50 i publiken och svårt att få artisterna till Sverige blev det tydligt att jazzfestivalen inte skulle bli som vanligt. Vi var tydliga med att det skulle bli en festival i alla händelser men hur den skulle se ut det var dock skrivet i stjärnorna.

Vi bestämde oss för att göra en kombination av verkliga besökare och sådana som kunde följa festival hemifrån. Utländska artister bokades av och istället plockade vi in svenska band. Tre konserter ströks och redan inbokade fick flyttas om lite. Men det blev plats för tre helt nya band. Jazzfestivalens konstnärlige ledare, Jan Lundgrens ambition, var att hitta nya konstellationer, som gjorde det spännande att se och höra via internet. Vi hämtade in anbud på att strömma 11 konserter. De flesta säger streama, men jag känner mig mycket bekväm med det svenska ordet strömma. Det visade sig vara mycket dyrt att strömma en konsert. Det blev till slut två företag som fick uppdraget. Ett ungt företag med unga medarbetare, som strömmade från Ystad Saltsjöbad och ett väletablerat företag med meriter från bl.a. SVT, fick ta hand om teatern. Satsningen blev lyckad så till vida att sändningarna fungerade väl och festivalen nådde ut till hela världen. Det var möjligt för tittarna att ge ett bidrag i samband med att man tittade på konserterna. Detta blev dessvärre en missräkning och det kom inte in så mycket som vi hade förhoppningar om. Det förtjänas att nämnas att vi även hade 6 konserter med Next Jazz Generation, en för JazzKidz samt 6 st för seniorer på äldreboenden. Dessutom samlade vi in 150 000 kr för att genom 15 stipendier stötta unga professionella musiker som drabbats hårt av covid-19 restriktionerna. Festivalen besöktes av 900 människor mot normalt ca 10 000 och ungefär 10 000 följde konserterna på nätet. Många från avlägsna destinationer som Kapstaden, Tokyo, Seattle, New York o s v. Det fina med detta är den globala tillgängligheten och att konserterna finns kvar och tillgängliga på www.ystadjazz.se. Förhoppningen är nu att 2021 års festival skall kunna genomföras med full publik och om det blir någon strömning även då får den fortsätta utvärderingen ge svar på.

Men den levande musiken på plats slår alltid andra varianter.

Festivalgeneral Thomas

Marinens Musikkår

”en Musikkår med många liv”

Skånska Luftvärnsregementet Lv 4 och senare dess Kamratförening har sedan 25 år tillbaka ett särskilt förhållande till Marinens Musikkår. Sedan 1996 har Marinens Musikkår inlett året med en konsert på Ystad Teater. Från början skedde detta i regementets regi men sedan 1998 är det Lv 4 Kamratförening som fortsätter att hålla liv i traditionerna

Marinens Musikkår har verkat i Karlskrona alltsedan 1680-talet. Musikkåren har en intressant och spännande historia.

Både till lands och till sjöss har det alltid varit viktigt att få fram olika budskap i stridsvimmel, och för den skull fanns i förbanden och på fartygen pipblåsare, så kallade skalmejblåsare, vars uppgift primärt var att förmedla chefers kommandon. Skalmeja påminner om en pipa (som en sorts oboe). Musikkåren i Karlskrona på 1680-talet bestod av en mästare, en pukslagare och 13 skalmejblåsare. Den 20 september 1685 invigdes Amiralitetskyrkan som fick namnet Ulrica Pia. Vid detta evenemang deltog Musikkåren.

Under 1700-talet utökades musikkåren med flöjter, fagotter, horn, trumpetor och trummor.

1862 bildades Kungliga Flottans Musikkår i Karlskrona. Instrumenteringen vid bildandet var bara mässingsinstrument.

1868 skapade flottans officerare en kassa för att bidra till inköp av instrument och tillbehör som musikerna behövde. Samtliga medlemmar donerade del av sin årslön och alla nyförvärvade officerare förväntades också bidra med fem riksdaler. I dagens penningvärde motsvarar det ca 1000 sek per år.

Med tiden utökades kåren så att den kunde ha en stor ensemble i land, som verkade både civilt och militärt samt två sextetter till sjöss på flottans fartyg. Som störst var ensemblen under andra världskriget med 45st musiker.

1915 infördes vad som idag är orkesters största sektion, klarinetterna.

1957 antog man en mer internationell blåsorkestersättning. I samband med detta reducerades antalet musiker från 45 till 25 och fick det officiella namnet Flottans Musikkår.

1960 benämndes orkestern Militärmusikkåren i Karlskrona.

1971 var det återigen dags att omorganisera den svenska militärmusiken. Alla landets kårer övergick till att bli civila och ingick i en struktur kallad regionmusik. Det officiella namnet blev nu Regionmusikens Karlskrona även om det för Karlskronaborna och blekingar fortfarande var/är Flottans Musikkår.

1993 återtog Försvarsmakten huvudansvaret för Marinens Musikkår. Kåren tillhörde till en början Marinbasen i Karlskrona för att 1994 överföras till Försvarsmusik-centrum, (FömusC) som vid den tiden var förlagda till P10 i Strängnäs.

2006 var musikkåren hotade av nedläggning men klarade sig för att 2008 bli hotade igen. Då föreslogs flytt av musikkåren till Stockholm men musikkåren blev kvar i Karlskrona. Efter omorganisation lades Försvarsmusikcentrum ner och Försvarsmusiken inordnades 2010 under Livgardet. 2013 - 14 var Musikkåren återigen hotad men klarade sig även denna gång.

Militärmusiken spelade en betydande roll i det svenska musiklivet redan under början och mitten av 1800-talet. Militärmusiken var en kultur-

bärande och den enskilde musikern var en resurs för det lokala musiklivet. Musicerandet i föreningar och brukssamhällen samt inom frikyrkan och skolväsendet växte fram kring 1800-talets slut. Inte minst blåsorkestrar och bläsensembler blev oerhört populära. Här kunde militärmusikerna fungera som handledare och lärare. Teatrar och operahus hämtade också blåsare och slagverkare från militärmusiken. Antalet musikkårer har varierat under årens gång. Försvarsbeslut påverkade redan då tillgången på denna betydelsefulla kulturrekurs. Vid 1960-talets slut hade vi i Sverige inte mindre än 25 professionella militärmusikkårer med sammanlagt ca 600 musiker. Bland annat så hade Lv 4 en egen musikkår, mer om denna på annan plats i tidningen. Under och efter omorganisationen till Regionmusiken/ (sedermera) Länsmusikerna 1971 har det skett minst sagt kraftiga neddragningar i antalet professionella kårer. Idag består Försvarsmusiken av Marinens Musikkår, Arméns Musikkår och Livgardets Dragonmusikkår samt hemvärnsmusikkåren. Musikkåren rönar stor uppskattning när de bidrar till att marknadsföra Sverige, Försvarsmakten och svenskt musikliv.

2020 – ett år som inte har varit sig likt – jämfört med andra år

Lv 4 Kamratförening hade tur med sin trettonde-aftonkonsert som kunde genomföras i januari 2020. Vad framtiden hade i sitt sköte hade vi ingen aning om, men vi hoppas och önskar inget annat än att vi kan ses på Ystads Teater för en sedvanlig och traditionell högtidsstund 2021. Vid de s.k. trettonde aftonkonserterna deltar Musikkåren och en kvinnlig eller manlig solist och oftast en inlånad gästdirigent. Årets dirigent var Christofer Nobin och solist var Therese Bokor. De framförde något så ovanligt som en duett tillsammans.

I dagens tider då tillvaron präglas av Corona, karantän och konsten att hålla social distans har Musikkåren medverkat till att sätta guldkant för de äldre som blivit isolerade på äldreboenden på grund av Coronapandemin. Musikkåren har tagit initiativ till att åka ut till några äldreboenden i Blekinge för att genomföra konserter utomhus. Konserterna har blivit mycket uppskattade av de äldre.

Musikkåren har på grund av Coronapandemin fått ställa in alla sina offentliga konserter från den 20 mars.

Musikkåren har också börjat sända flera framträdande via olika digitala kanaler. Allt för att nå ut med musik till sin publik.

För mer information, se:

www.marinensmusikkar.se

Text; Bengt Jansson
och Joakim Berg (Marinens Musikkår)

Foto: Marinens Musikkår

*Duetten mellan solist och dirigent,
en ovanlig syn.*

Lv4 Musikkår i Husie

Text: Bengt Jansson

Foto: Lv 4 Kamratförening Arkiv

Fanfartrumpetare ur Lv 4 Musikkår framför kanslihuset (Obs! Aidatrumpeter, långa raka trumpeter utan krökningar, kan ha en eller tre ventiler, kallas Aidatrumpeter för att de skall användas för att medverka under Tiumfmarschen i Verdis opera Aida).

Militärmusik har sedan länge spelat en stor roll för förband i strid. Uppgifterna var att ge signaler, beledsaga marsch och delta i ceremonier samt verka uppbyggda i strid. För förband till lands var de vanligaste instrumenten trummor och pipor. Till sjöss användes skalmeja (en sorts oboe/pipa) och pukor för att föra fram budskap. Under 1900-talets inledning flyttade de flesta f. d. indelta regementena in till nybyggda kaserner i städerna och deras anställda personal fick efter hand ständigt tjänstgöring, så även för militärmusikerna. Varje regemente hade sin egen orkester av olika storlekar (5 till 35 man). till 35 man).

Även Lv 4 hade en egen musikkår. Musikkåren inrättades 1943 och verkade på kåren fram till 1957. Lv 4 Musikkår var inte stor men den var naggande god.

Bilden är från debuten i Lv 4 matsal, då tonerna för första gången klingade för de frukosterande lv-fyringarna. Bakom den stora trumman ses dirigenten, musikdirektör Oswald Brodin.

Under hela tiden som musikkåren existerade, leddes den av musikdirektör Oswald Brodin som var en välutbildad militärmusiker. Han var främst trumpetare men också en duktig violinist. Han startade sin musikkarriär vid Hallands regemente (sic!) för att 1943 utnännas till musikdirektör vid Skånska Luftvärnskåren (Lv 4) 1957 EP-skivan marscher. Lv 4 Musikkår var ett välbekant inslag i Malmö, man genomförde inte bara spelningar i militära sammanhang utan man genomförde också spelningar på Malmös skolor, oftast i anslutning till skolluncherna. En som jag personligen hört berätta om detta är den kände skånske poeten, författaren och musikern Jaques Werup, som har berättat om när han första gången kom i kontakt med "Saint Louis Blues Marsch" framförd vid en dylik konsert av Lv 4 musikkår.

Bilden är från debuten i Lv 4 matsal, då tonerna för första gången klingade för de frukosterande lv-fyringarna. Bakom den stora trumman ses dirigenten, musikdirektör Oswald Brodin.

Under hela tiden som musikkåren existerade, leddes den av musikdirektör Oswald Brodin som var en välutbildad militärmusiker. Han var främst trumpetare men också en duktig violinist. Han startade sin musikkarriär vid Hallands regemente (sic!) för att 1943 utnännas till musikdirektör vid Skånska Luftvärnskåren (Lv 4) 1957 spelade han på Lv 4 in den första svenska EP-skivan med militära marscher

Lv 4 Musikkår var ett välbekant inslag i Malmö, man genomförde inte bara spelningar i militära sammanhang utan man genomförde också spelningar på Malmös skolor, oftast i anslutning till skolluncherna. Under åren 1943 till 1945 deltog Musikkåren i ett flertal begravingar av utländska soldater som hade förolyckats i samband med förlisningar, nedskjutningar av flygplan. Begravningarna genomfördes under militära hedersbetygelser på ceremoniplatsen på Östra kyrkogården. Förutom musikkåren deltog oftast en hedersvakt från försvarsområdet. Representanter från svenska militära myndigheter liksom amerikanska och brittiska konsulerna, och ofta många Malmöbor, med eller utan anknytning till länderna i fråga deltog.

En begraving avslutades alltid med att orkestern spelade det berörda landets och den svenska nationalhymnen. Ett referat av begravingen infördes dagen efter i tidningarna, många gånger med ett fotografi från jordfästningen.

Musikkåren deltog också i ett stort antal av Luftvärnskårens olika ceremonier som på bilden nedan då Lv 4 Kamratföreningen överlämnar en porträttbyst av Gustaf V 1954 till Lv 4.

Kuriosum. Leif Uvemark, en av Sveriges främsta trumpetare och orkesterledare, fick en del av sin utbildning vid Lv 4 då han mellan åren 1953 och 1956 var musikelev vid Skånska Luftvärnskåren 1957 minskades antalet musikkårer i landet till 25 och en av de musikkårer som lades ned var Lv 4:s.

Nu var det 1957 och alltså slutblåst. En kall och ruggig dag höll musikkåren sin avskedskonsert på Stortorget i Malmö.

Med vemod lyssnade många malmöbor till välljudet medan Oswald Brodin och hans blåsare höll takten "to the bitter end". Sista framträdandet blev vid en konsert i Amiralens teatersalong, där tonerna klingade i dur, medan ekot fick klang av moll. Någon ur publiken utbringade ett leve för musikkåren, men det levat var ju paradoxalt inför en obönhörlig upplösning. Hela blåsgänget försvann som agnar för en besparingens snåla vind.

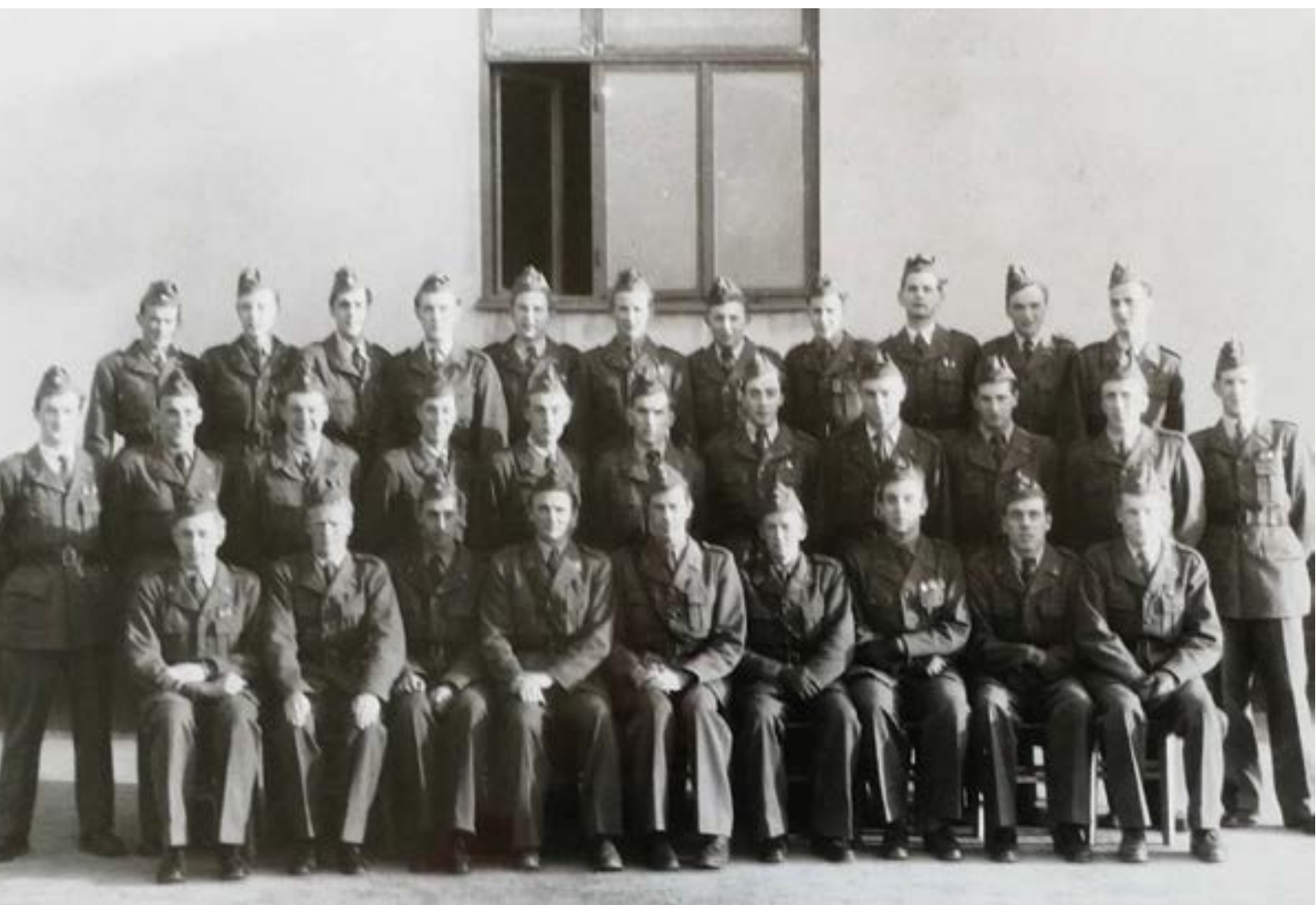
Bilden är från debuten i Lv 4 matsal, då tonerna för första gången klingade för de frukosterande Lv-fyringarna. Bakom den stora trumman ses dirigenten, musikdirektör Oswald Brodin.

” Minnen från Husie”

Det kom ett brev från numera avlidne Stig Rune Albert Johansson från Vetlanda.

Detta gruppfoto från Lv 4 är Befälsskola

A (BSA) 1950-51. Troligen från 11 mars 1951 då eleverna utnämndes till vicekonstaplar. Hela skolan syns, som flankerar de tre befälen i mitten. På chefens högra sida sitter Sven Tufvesson som avslutade sin karriär som överstelöjtnant ett par år efter flytten till Ystad. Det vore kul och veta om någon bland läsarna känner igen fler på fotot.

Lv 4 Chefer Två av Lv 4 chefer i samspråk i samband med Lv 4 Kamratförenings 20-årsjubileum den 1 september 1966. Olle Ryner och Ernst Jacobsson. Fotot är taget utanför Lv 4 kanslihus (Obs den lilla parkeringen utanför stängslet). Överste Jacobsson avled bara några dagar senare (3 september).

Bildgåtan: Fotot är taget hösten 1980 på Lv 4 västra fältet i samband med en demonstration från Weibulls ingenjersfirma. Fr vänster syns Leif Gunnerhell, Göran Persson, Lars Mårtensson, representant från Weibulls ingenjersfirma.

A propeller aircraft is shown in flight against a soft, hazy sunset sky. The aircraft is positioned on the right side of the frame, with its wings and tail visible. The lighting is warm and golden, creating a serene atmosphere.

Brandflygets insatser har uppmärksammats de senaste åren

text & foto C-G Andersson

Brandflygets insatser har uppmärksammats de senaste åren varför det kan vara lämpligt att berätta lite om de insatser som ligger bakom de upptäckta bränderna.

I slutet av 1800-talet börjades det byggas brandtorn i Sverige. Ett riksnät för bevakning av skogar från torn började skapas 1940 och fasades ut omkring 1960 då bevakningen övergick till brandflyg.

Inom Kgl. Svenska Aeroklubben, KSAK, skapades 1961 Frivilliga Flygkåren, FFK, som genomförde de brandflygningar som beställdes. För att genomföra denna typ av uppdrag måste de som genomför verksamheten ha ett s.k. hjälpflygtillstånd från Transportstyrelsen, tidigare Luftfartsverket.

I slutet av 1800-talet börjades det byggas brandtorn i Sverige. Ett riksnät för bevakning av skogar från torn började skapas 1940 och fasades ut omkring 1960 då bevakningen övergick till brandflyg. Inom Kgl. Svenska Aeroklubben, KSAK, skapades 1961 Frivilliga Flygkåren, FFK, som genomförde de brandflygningar som beställdes. För att genomföra denna typ av uppdrag måste de som genomför verksamheten ha ett s.k. hjälpflygtillstånd från Transportstyrelsen, tidigare Luftfartsverket. Om FFK historia kan ni läsa på denna länk: <https://ffk.se/om-ffk/historik/> Idag genomförs de flesta brandflygningar inom FFK organisation. I en del län kan även dessa flygningar utföras med stöd av det tillstånd som KSAK har. Länsstyrelserna upphandlar brandflyg genom en offentlig upphandling som FFK oftast vinner eftersom flygningen utförs utan att piloter och spanare får någon ekonomisk ersättning för insatsen. Det kan dessutom vara svårt för ett flygbolag att hålla tillräckligt med flygplan och besättningar tillgängliga om verksamheten var så omfattande som under sommaren 2018. Vad behövs för att genomföra brandflyg förutom flygplanet?

Besättningen består av två personer, Pilot och Spanare. Spanaren sköter den tekniska utrustningen och leder piloten när så erfordras. Sambandet sköts idag med hjälp av RAKEL, blåljussambandet. Med Rakel har vi kontakt till SOS Alarm samt bandfordon och polis när så erfordras. För att SOS och räddningskåren skall få en uppfattning om bränder har FFK tagit fram ett hjälpmedel som kallas TBOS, Tag Bild och Sänd, där det från flygplanet via en Ipad med anslutning till mobilnät går att överföra bilder med platskoordinater i realtid. Hur genomförs flygningen?

Ca. en timme före start måste besättningen vara på flygplatsen för förberedelser. Planet måste tankas fullt, ca: 4,5 timmars flygtid, för man vet inte hur länge insatsen kan ta. Själva bevakningsslingan flygs normalt på 1,5 timmar. Förutom att lämna färdplan för flygplanet måste utrustningen prövas samt SOS Alarm kontaktas för att få information om läget i bevakningsområdet. Under flygningen hjälps pilot och spanare åt att spana av området längs flygsträckan. Normal flyghöjd är ca: 500 meter över marken. Om inget upptäckts under flygningen är det bara att avrapportera till SOS Alarm och åka hem. När en brandplats upptäckts händer det naturligtvis mer. Bilder på branden och dess plats rapporteras till SOS Alarm som i sin tur larmar närmaste räddningstjänst som även kan vara en lokal styrka med deltidsbrandmän. Då gäller det för spanaren att få brandfordonen att köra till en väl definierad punkt varifrån det går att leda fordonen till brandplatsen. När man kommit så här långt vill man som spanare helst att flygplanet omedelbart blev en helikopter så att det gick lättare att hitta bästa väg fram. Vi brukar naturligtvis träna på att leda fordon från flygplan eftersom

detta är det svåraste moment man kan råka utföra. Särskilt kan det vara problem med täta trädskronor och smala vägar. Flygrutterna som skall följas bestäms av länsstyrelsen i respektive län i samverkan med räddningskåren. I Sydost sker det en samverkan mellan G-, H- och K-län så att de flesta ytor kan täckas. Passen är även uppdelade över dagen så att det om möjligt alltid finns ett flygplan i luften när det är stor brandrisk. Vid normal risk flygs det främst eftermiddag och kväll. Aktuell brandrisk fastställs av SMHI och finns tillgänglig på dess hemsida. För att få flyga brandflyg som pilot krävs endast 100 timmar total flygtid, varför nyare piloter får lite förtur till flygning. Det problem som kan uppstå är att det saknas spanare då en del piloter inte tycker denna syssla är lika rolig som själva flygandet. Själva begränsar jag mig till 5-10 pass per säsong och då företrädesvis när övriga inte har sommarsemester.

Själva begränsar jag mig till 5-10 pass per säsong och då företrädesvis när övriga inte har sommarsemester. Det är populärt att flyga i början på säsongen, men när det blir som under 2018 när vi skulle flyga slingan i Blekinge 2-3 gånger per dag gör sig tvånget påmint, och det kan bli "mer plikt än lust" efter ett tag. Det är en varierande typ av flygplan som används. De vanligaste i Sydost är Cessna C-172, Piper PA-28 och Dimona DA-40. Blekinge Flygklubb äger två DA-40. Hur kan utvecklingen bli? Räddningstjänsterna börjar bli utrustade med drönare idag som används på brandplatserna. Här kan man säkert se en utveckling mot större obemannade farkoster i framtiden med möjlighet till värmspaning med mera.

I slutet av 1800-talet börjades det byggas brandtorn i Sverige.

En upptäckt skogsbrand.

Exempel på en Flygrutt

Bygg dig ett eget Pansartåg:

Material till Ett pansartåg i skala 1:87:

Som stomme: Två gamla flakvagnar från Märklin fungerade En tvåaxlig och en med boggier.

Påbyggnad är äggkartonger. Luckor, dörrar och kulsprutor gjordes/hittades i bra-att-ha lådor som vi modellbyggare samlar på.

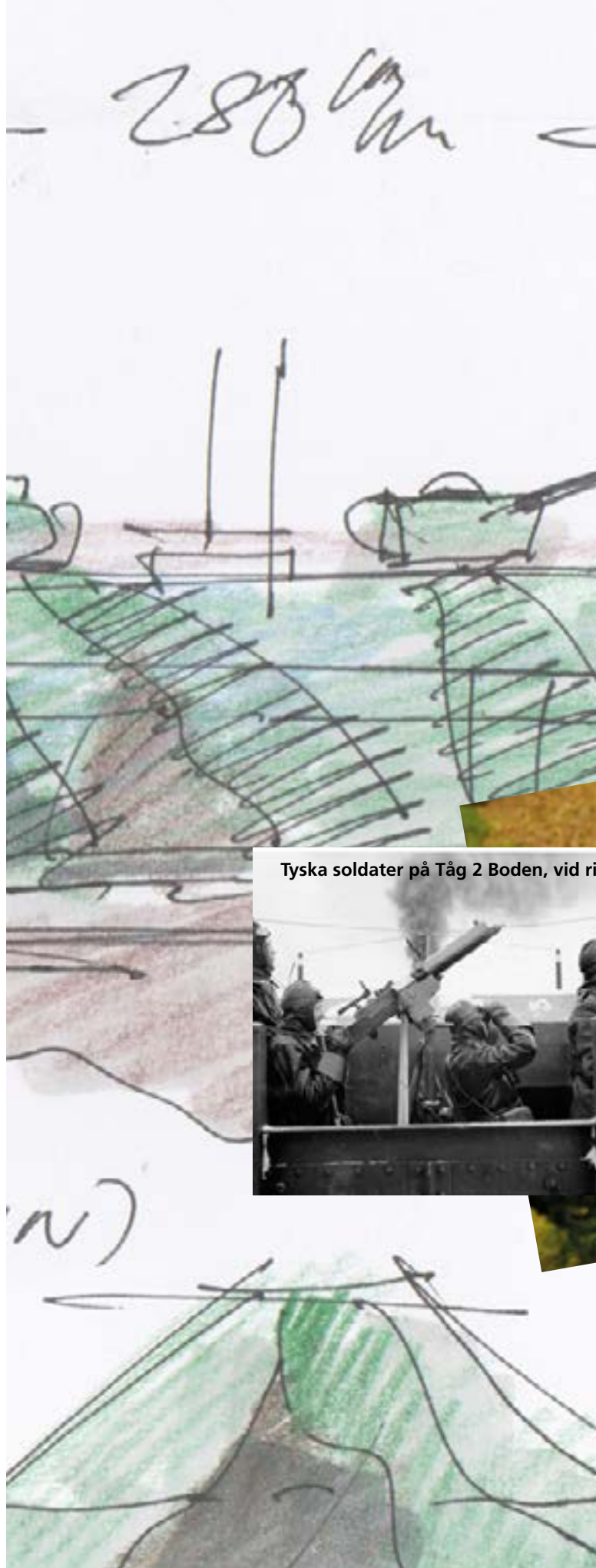
Detaljerna är viktiga för att uppnå viss form av realism. Själva målningen är gjord i matt acrylfärg efter att ha kollat på nätet.

Kamouflagemålningen kräver lite fantasi med färglådan och det var bara att måla likadant som "verkligheten".

Soldater som står uppställda köper man färdiga, men omålade. Så där är lite måleri med dessa.

Ett sådant här pansartågsbygge med trupp tar kanske fyra - fem kvällar i anspråk. Och är betydligt roligare än TV-tittande...

Påbyggnad i kartong. Luckor, dörrar och kulsprutor gjordes/hittades i bra-att-ha lådor som vi modellbyggare samlar på. Detaljerna är viktiga för att uppnå viss form av realism. Själva målningen är gjord i matt acrylfärg efter att ha kollat på nätet. Kamouflagemålningen kräver lite fantasi med färglådan och det var bara att måla likadant som "verkligheten". Soldater som står uppställda köper man färdiga – omålade. Ett sådant här pansartågsbygge med trupp tar kanske fyra - fem kvällar i anspråk. Och betydligt roligare än TV-tittande... Lycka till...!

Monster på räls -pansartågen

Text, Skisser
& Modellbygge:
Lars Ransheim

ksgränsen.

Pansartågen har en mer än 100 årig historia som börjar i slutet av 1800-talet. Innan tanksen fanns var dessa tåg både imponerande och skräckinjagande. Ett par större kanoner, kulsprutor och hela plutoner som kunde kommenderas avsittning innehöll dessa monster på järnvägsräls. Under Boerkriget i Sydafrika använde engelsmännen tågen med framgång – till en början. Rälsen var den svaga punkten, så tågen kom snabbt på plats, sköt artillerigranater och körde iväg så snabbt det gick från platsen. Ett pansartåg måste vara rörligt hela tiden.

Under Andra världskriget använde tyskarna i stor utsträckning pansartåg (sedan man breddat hjulavstånden) i fälttåget mot Ryssland. Framför allt för att skydda sig mot partisanangrepp i senare delen av 1943.

Det har stått mycket om naziguldet och det är inte helt otänkbart att stora mängder guld fraktats med just den typ av tåg jag byggt. Verklighetens pansartåg finns i någon gruvgång och lär väl hittas någon gång...

”Läs och fly vardagen..!”

Text & Bilder: Rolf Lindelöf

Människan har alltid drivits av att utforska vad som är bortom horisonten. Detta utforskande kallas att resa. Den som gjort en resa har alltid något att berätta. Ta bara några kända resenärer i historien såsom Leif Eriksson, som reste rakt ut i det blå och upptäckte en stor kontinent – Amerika. Vad hade inte han att berätta för sina vikingavänner därhemma.

En annan berest kamrat som går till historien är Marco Polo. Hans resor i början av 1300-talet startade i Venedig och gick långt bort till Asien. Resor som förundrade en hel värld. Den värld som då betraktades som den civiliserade världen. Resan, eller rättare sagt resorna, som vännen Columbus gjorde, har för evigt placerats i människans historiebok. På nytt skulle Amerika upptäckas, fast en annan och mer exotisk del. En riktigt annorlunda resa, som också för alltid skall bli ihågkommen är Titanics färd mot Amerika, som fick ett så tragiskt slut. Resornas resa – i alla fall för vår generation – färden fram och tillbaka till månen. Tala om resa.

Men alla vi andra jordresenärer då?

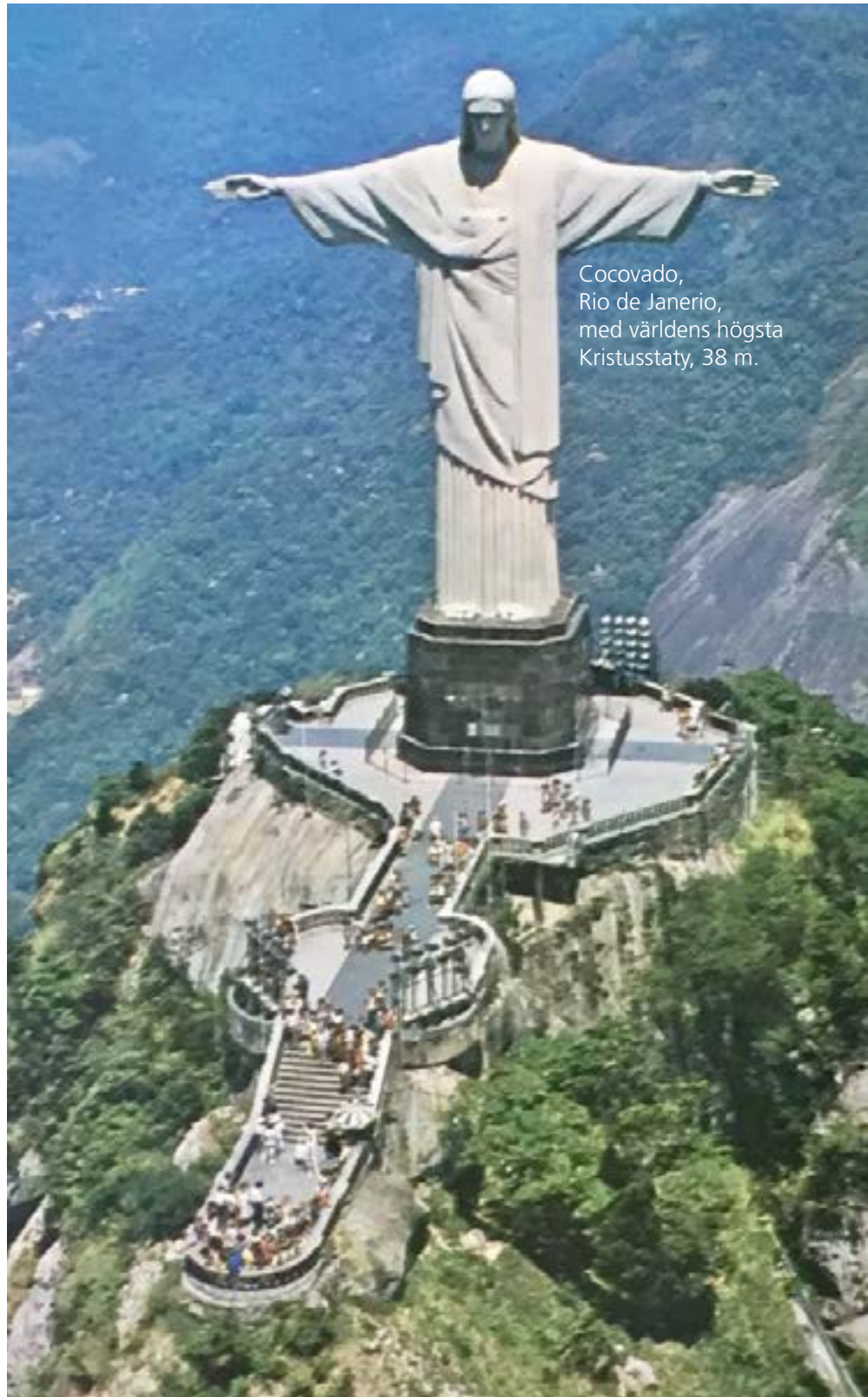
Vi dödliga. Alla har vi någon gång gjort en resa, en resa värd att minnas. Resan som har gett oss så trevliga minnen. Eller kanske tvärtom. Men vi minns den!

Att resa någonstans innebär för de flesta att man lämnar sitt vardagliga liv där hemma för några annorlunda upplevelser. Det kommer inte an på hur långt man reser, utan just den annorlunda upplevelsen.

En resa kan vara till en Värmlandsskog, för att i sin ensamhet vandra och upptäcka några små blommande linneor, som sträcker sina skira stjälkar mot en solstrimma mellan furorna. För några innebär detta samtidigt en resa i sitt inre. På gamla Island sa man – att de längsta resorna gör man i sitt inre. Men här skall vi förflytta oss mera fysiskt i tillvaron.

Att resa förknippar vi mestadels med härliga semesterar. Men vi får inte glömma att det mesta resandet som företas i världen är faktiskt tjänsteresor. Detta alla alternativ till trots såsom fax, video-konferenser, e-mail och allt annat modernt påfund. Tjänsteresor består mestadels av tråkiga flygterminaler, vådliga taxifärder och ett rökigt konferensrum. Dock kan man försöka planera att få ut lite mera av sin tjänsteresa, om intresset finns.

På jobbet undrade en gång en kamrat, som sällan får göra en tjänsteresa: ”när du nu reser så där långt ut i världen, så har jag alltid funderat över – tar du till vänster eller till höger när

Cocovado,
Rio de Janeiro,
med världens högsta
Kristusstaty, 38 m.

du kommer till Degerfors”?

Om jag nu tar till höger på väg söderut från Karlskoga så hamnar jag i den så kallade västvärlden. Där finns mycket som vi känner igen från vår egen livsstil. Men ändå finns det många annorlunda kulturella upplevelser och naturupplevelser, såväl i Europa som i Amerika. Hemma i Europa är vi flera som förknippar kända platser med små minnen. En förstulen kyss i Paris, ett önskemynt i Fontana di Trevi i Rom, en färd på Donau mellan det storslagna Budapest och det ännu mer storslagna Wien. Eller rent av aldrig kunna glömma en ”dejlig” afton på Tivoli i Köpenhamn.

Europa har allt, från Europas tak i Alperna till den djupaste fjord i Norge. I Europa finns ingen särskild turistsäsong. Här är det alltid säsong för de mest varierande upplevelser. Förresten, glöm inte vår kontinents kulturpärla Prag, med all sin gamla och oförstörda kultur. Njut, insup allt, och inkludera gärna en färd bortom det ofattbara med en kväll på Lanterna Magica.

Till västvärldens tunga utpost räknas Amerika. I det som sedermera blev USA har man nogsam utplånat all ursprunglig kultur – indianernas fantastiska kultur. Liksom fallet med aboriginerna i Australien. Men visst är detta fantastiska USA ett måste för en resenär som vill fara utanför Europa. Upplev allt från The Big Apple, New York, Disneyland och nationalparkerna med sina redwoodträd, långa som 110 m häcklöpning. Det mesta är inte bara stort, det är störst. Och människor är vänliga och mycket aktiva. Kära resenär och upptäckare, landa sedan gärna i Centralamerika där resterna av olmekerna, mayafolket och aztekerna ännu ger oss mycket av utforskad historia, fylld av mysterier att tumla omkring i. På deras pyramider, som efterhand tas fram ur djungeln, avslöjas ett häpnadsväckande kunnande bland annat i astronomi, matematik och tidräkning, och som också omfattar precisa förutsägelser om framtidens händelser. Våra världskrig, mån färder, plus sådant som ännu inte inträffat. Detta och mycket mer finns inhugget i dessa trappstegspyramidernas väggar. Tag sedan färden ner till världens högst belägna och väl bevarade arkeologiska monument, inkafolkets fäste Machu Picchu i Peru. I detta lite udda men fantastiska turistland finns Sydamerikas kulturarv bäst bevarat.

Ni som reser och vill uppleva inte bara kultur och natur utan också storslagna städer, välj att en gång i livet uppleva Rio de Janeiro. Världens vackraste stad, sett från ”sockertoppen” eller från Corcovado. Bergstoppen med den enorma Kristusstatyn, med sin stadiga sockel som är gjuten i cement från Limhamn i Malmö.

Skön samba på gator och torg, och för all del även på de soldränkta stränderna Copacabana och Ipanema. Försök att motstå en samba...!ß

Om man nu i stället skulle ta till vänster i Degerfors ...

...Läs den spännande fortsättningen i nästa nummer av Lv-FYRINGEN.

Inka-staden
Machu Picchu
på Andernas tak

Kulturstaden Prag
i Kvällsljus, med
Karlsbrücke i centrum

Inryckning av värnpliktiga har skett som vanligt i år. Försvarsmakten beslöt detta i samråd med Folkhälsomyndigheten (FHM).

162 rekryter varav 24 är kvinnor har ryckt in till regementet i år.

Regementets rekryter kommer från hela södra Sverige och då förbandet inte vill skicka rekryterna fram och tillbaka varje helg, har regementet bestämt att rekryterna ligger inne i fyra veckor och därefter en veckas ledighet. Detta kommer att pågå fram till julen.

Regementet har idag inga restriktioner avseende rörlighet men följer FHM anvisningar noga och har förberett egna sjukvårter och tester kommer att starta i närtid.

I vårnumret av Lv FYRINGEN skrev vi om det kommande VM-et i Militär Femkamp. Allt är klart men VM-et är framflyttat till 2021. En helt ny hinderbana och en ny handgranatbana vilka håller internationell klass och är klara och invigdes i mitten av augusti.

Försvarsmaktens stora övning Aurora 2020 blev inställd och kommer att genomföras vid senare tillfälle. Regementet kommer inte att genomföra någon större övning i höst utan det blir en slutövning i maj nästa år med inneliggande årskull. Planering pågår och det är dagsläget inte fastställt hur, var och vilka målsättningar som gäller. Totalförsvarsdagen i nuvarande form är inställd. Vi kan inte samla 2000 elever i september utan kommer att ändra upplägget och möte dem i skolan istället. Det blir

en komprimerad dag med alla aktörer samlade. I år är det första året som vi möter hela länets årskull 2 i gymnasiet (3000 personer).

Vi startar i oktober och slutför det feb 2021. Pandemin kan sätta stopp för detta men vi planlägger för genomförande.

Anskaffningen av luftvärnsrobotsystemet Patriot, går enligt plan och vi har påbörjat förberedelser för mottagande av första systemet under 2021. Det är mycket som behöver göras, infrastruktur, utbildningar, säkerhet med mera.

Från Halmstads horisont

Luftvärneregementet har fått sin första kvinnliga bataljonschef. Överstelöjtnant Sofia Westerberg tog över befälet på bataljonen i slutet av juni. En av hennes första uppgifter var att bl.a. välkomna årets nya rekryter.

Text: Robert Trupp/Luftvärnsregementet

Foto: André Kvist, Sveriges Radio

**Luftvärneregementets första kvinnliga
Bataljonschef Överstelöjtnant Sofia Westerberg**

Då och då dyker det upp en varningsruta i datorn. Microsoft tycker att programvaran ska uppgraderas.

Om man använder datorn kan man numera hinna välja att det ska ske vid senare och mera passande tillfälle. Oftast känner man i stort igen sin gamla dator efteråt även om en eller annan inställning förändrats.

Den som tvingats göra en total ominstallation vet vilket intellektuellt kaos som uppstår när man ska bygga upp sin struktur helt och hur mycket som inte fungerar som man trott eller förväntat sig.

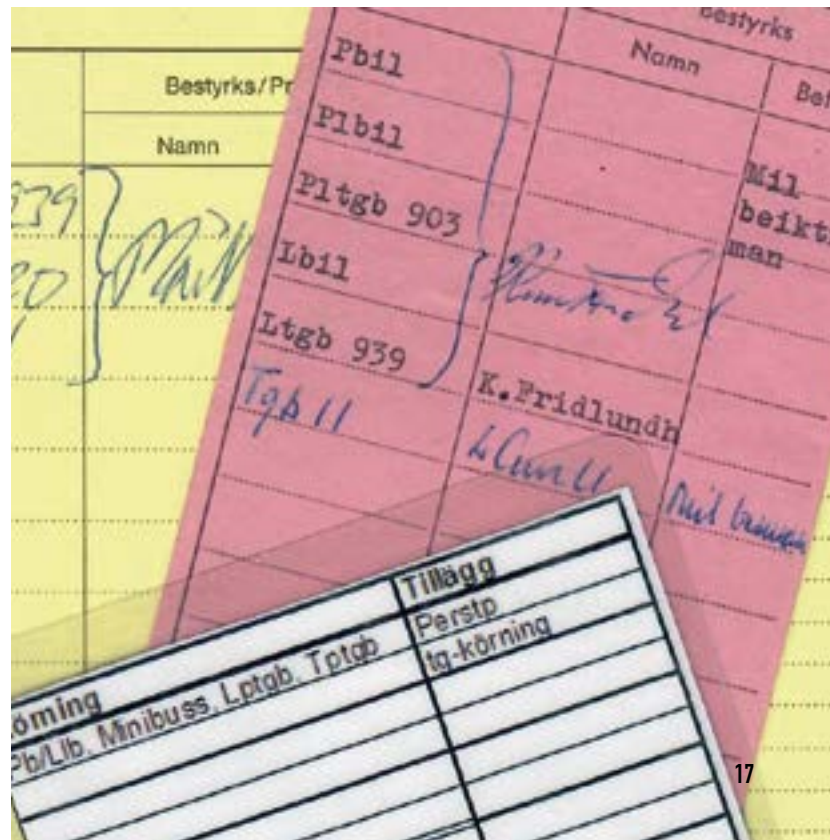
Svenska Försvarets förändringar för byggde på uppgraderingsmodellen. Något litet lades till och något annat försvann och ofta fanns det något kvar som man missade vid förändringen. Men det mesta fungerade hyfsat bra ändå.

Mitt första förarbevis fick jag tilldelat mig under en förbandsövning för att kunna få köra en valp eller en förrådsställd Volvo Duett, vilken aldrig skulle klarat dagens bilbesiktning. Uppgradering därefter skedde inte automatiskt utan det krävdes med tiden att jag fick jaga en besiktningsman som var villig att ta sig tiden att förnya det. Det var ingen självklarhet att vi reservare skulle få uppgraderingar i baskunskaperna som terminologi, fordonskännedom, vapen, organisation liksom NATO-terminologi och dess ologiska förkortningar som plötsligt likt myggor i sommarnatten fanns överallt. På många förband visste man inte ens vilka reservare man kunde disponera och än mindre vilken kompetens som förelåg. Nej, det var ju enklare att bara låta oss rosta sönder.

Plötsligt insåg våra politiker att försvaret kanske ändå behövdes. Men eftersom uppgraderingarna uteblivit har det istället blivit något som liknar en ominstallation. Fast under tiden har alltför mycket hänt de c:a 10 000 reservare som fanns i rullorna varvid bara en bråkdel ansågs vara användbara. Kommer politikerna någonsin att lära historiens läxa?

Text: Jan Kvernby, reservofficer och kanslichef i SVEROF Transportledare i Fo 14 stab, MDS stab och senast i TrängReg

Med samlad kraft såg många Stora starka pågar till att kanonen rullades ut ur museet i väntan på vidare transport...

...lite strategisnack, i väntan på hämtning...

Dagen då luftvärnskanonen lämnade museet.

Lastning, steg ett...

Lastning, steg två...

Klar för avfärd mot okända mål...

Bofors Luftvärnsautomatkanon 40 mm m/48

På Ystad militärhistoriska fanns två stora Bofors kanoner. Detta blev en för mycket och i valet mellan de två beslutade styrelsen att behålla "36-an" kopplat till beredskapsperioden, den stod också rätt i förhållande till uppbyggnaden av tidslinjen. "48-an" stod för tidigt och förstörde möjligheten för besökare att följa tidslinjen. Omflyttning konkurrerade med HAWK systemet som bedömdes som viktigare att behålla.

Den gamla "48-an", en trojänare i Luftvärnet som många av oss äldre luftvärns-kamrater minns. Speciellt minns vi det ettriga ljudet av eldskurarna då plutonens två automatkanoner öppnade eld, en normal eldskur var 24 patroner/pjäsa under 6 sekunder.

Museiledningen ville tidigt att Armémuseum skulle återta pjäsen, men av någon anledning ville man inte det. Då föreslog museet att någon skrotfirma skulle få i uppgift att såga itu pjäsen bit för bit (som man normalt gör vid vapendestruktion), men Armémuseum meddelade då; "vi kommer och hämtar den".

Hjulställen tog stor plats som museet inte hade och därför har de under 10 år förvarats utomhus. För att inte riskera någon olycka p.g.a. eventuell felfunktion beslöt museichefen därför att man inte skulle försöka brösta upp pjäsen på hjul.

Bofors luftvärnsautomatkanon 40 mm en bjässe på ca 4, 5 ton har baxats ut från museet, för att göra sin sista? resa.

Genom att höja pjäsen med hjälp av markplattorna, föra in nya instrument, "skridskor" under pjäsen och hjullastare kunde pjäsen till slut baxas ut och sedan lyftas upp på lastbilen. Proceduren att "montera de nya instrumenten, baxa ut pjäsen och lasta den på lastbil tog ca. 45 minuter. Hjullaxlarna lastades efter att pjäsen var lastad så att en komplett pjäs återlämnades till Armémuseum.

Denna sista resa skulle gå från Ystad till Arsenalen i Strängnäs. Att dra pjäsen efter bil var aldrig ett alternativ eftersom man inte får köra fortare än 30 km/h. Då var det smidigare att lasta pjäsen på lastbil.

"48-ans" tid på Lv 4 är därmed avslutad.

Pjäsens hade ingen koppling till Lv 4 utan den tillhörde från början Lv 3. Arsenalen har under våren skrotat den!

Vi gratulerar...

...hösten, vintern & vårens jubilarer!

08-okt	Lars Persson 70	Södra Sandby
09-okt	Mats Lindell 75	Ystad
10-okt	Andris Rozkalns 75	Stockholm
11-okt	Jan Rosberg 85	Ljungby
18-okt	Per-Åke Kittel 75	Oxie
20-okt	Leif Delén 80	Malmö
01-nov	Kjell Samuelsson 85	Lidingö
04-nov	Mats Jönsson 65	Ystad
07-nov	Jörgen Pålsson 75	Höör
21-nov	Lars-Göran Rix 75	Ystad
24-nov	Georg Frisk 80	Lenhovda
02-dec	Bo Nyman 85	Sjöbo
05-dec	Bo Hansson 75	Ystad
07-dec	Hans-Göran Künkel 60	Lund
15-dec	Lars-Göran Lindström 65	Ystad
15-dec	Joakim Sander 60	Landskrona
21-dec	Ronny Senderup 80	Ystad
25-dec	Mats Karlström 60	Höör
07-jan	Walter Rosdahl 90	Malmö
10-jan	Ulla Berggren 85	Ystad
15-jan	Erik Claesson 75	Svedala
18-jan	Stina Klingborg 80	Malmö
22-jan	Thomas Svensson 75	Simrishamn
26-jan	Tommy Malmberg 75	Åkarp
04-feb	Anders Anerud 80	Åkersberga
05-feb	Sigvard Färdig 95	Tävelsås
06-feb	Stig Mansson 95	USA
06-feb	Olle Zinn 75	Anderslöv
07-feb	Arne Borg 90	Malmö
16-feb	Sven Nilsson 90	Staffanstorp
17-feb	Göran Johansson 75	Beddingestrand
24-feb	Gaby Lundblad 75	Hjärup
24-feb	Nils-Arne M Andersson 70	Sjöbo
27-feb	Bo Lönnerblad 80	Ystad
28-feb	Lennart Broberg 75	Ystad
02-mars	Allan Jardén 80	Eksjö
17-mars	Eskil Martinsson 75	Osby
18-mars	Lars Arrfeldt 80	Perstorp

Händelser under våren/sommaren!

Hösten 2020!

Ingen planerad verksamhet genomförs. Kamratföreningen informerar om förändringar på hemsidan (www.Lv4.org) och i nästa nummer av tidningen Luftvärnsregementet Kamrater (kommer ut i dec 2020).

Under det gånga året har några av våra kamrater avlidit.

Kjell Tibemo Hässelby

Göran Holmkvist Ystad

Sven- Erik Nilsson Staffanstorp

*En hjärtehälsning
på himlavalvet*

Enligt styrelsens kännedom

Posttidning B

Skånska Luftvärnsskårens Kamratförening
Nils Ahlins gata 19
271 39 Ystad

PORTO
BETALT

”Inför höstens stora begivenhet - en svartsoppenatt”

Vi plägar i denna sydliga landsända att högtidlighålla minnet av Martin av Tours, Martinsdagen är den 11 november kvällen innan firas bland annat som ”Mårten Gås”.

I Skåne och i stora delar av Tyskland högtidlighålls Martinsdagen genom den traditionella Mårtensafton. Enligt legenden gömde sig Martin bland gässen för att slippa bli vald till biskop, men eftersom gässen kacklade så mycket hittade man Martin och så blev han ändå biskop.

Vi äter därför Mårten Gås som straff för att gässen avslöjade honom. Händelsen lär ha utspelat sig den 11 november 371.

Denna visa sjöngs ofta i samband med Mårten på Lv 4 under Malmötiden.

Stäm upp med Redaktören...

*Sorgeliga saker hända
Före Mårtensaftonen
Gåsagumpen får sin ända
Prästanäsan kallas se'n*

*Ack, hur ljuv var ej den tiden
I Skanör då han var ung
Gåsapåg, en liden liden
Gumpen var än ej så tung*

*Och vad gräset där var frodigt
Som han spisadee dagen lång
Fram emot kvällen gick han modigt
Hem i täten från sin vång*

*Men så blev han stinn om magen
gåsamarschen blev för svår
och så kom den sista dagen
som Ni alla nog förstår*

*Ståtligt firas dock hans minne
brun och knaprig i sitt bröst
får han vara med oss inne
må det bliva hanses tröst*